

ringen. Det vil vi ikke, men vi vil have lov til at sige, hvad vi mener om sagen: Udspillet er forældet, og regeringen burde fortælle befolkningen sandheden.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg forstår slet ikke Venstres ordførers tale. Jeg opfatter det, som om Venstres ordfører mener, at den danske befolkning ikke konstant får tude ørene fulde af, hvor skadelige de forhold er. Det fortæller Venstre. Det synes jeg faktisk også, regeringens ministre gør sig stor anstrengelse for. Sådan lyder det i hvert fald i mine ører, og jeg synes, det er ganske forkasteligt, at Venstre bliver ved med at sige, at det da ikke er falske oplysninger. Det er det, ikke mindst fra Venstres side, men bestemt også fra regeringens ministres side.

Fru Antonsen var på et tidspunkt i sin ordførertale inde på flygtningepolitikken og talte om, at flygtninge både ville få det bedre, og at der også ville komme færre til Danmark, hvis man blev enige om fælles regler på det område.

Er der slet ikke forståelse hos Venstre og fru Antonsen for, at flygtningepolitikken skal fastlægges af det danske Folketing, og at vi, hvis vi én gang afgiver retten til at gøre det, kan komme til at stå i en fuldstændig utålelig situation? Har Venstre opgivet den tanke, at der måske kunne skabes et flertal herinde for at stramme politikken? Sådan opfatter jeg desværre fru Antonsens tale.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Så fik vi da at vide, at en stor del af Venstres ordførers tale var varm luft, nemlig det om folkeafstemning. Vi skal altså have en folkeafstemning om forhandlingsresultatet, og så engang i fremtiden vil Venstre altså have en folkeafstemning om ophævelse af forbeholdene. Sådan forstod jeg det nu.

Det var altså varm luft.

Jeg spørger Venstres ordfører: Hvorfor skal vi så snakke om det i dag? Hvorfor skal vi så ikke koncentrere os om det, der er vigtigt i de næste to måneder, nemlig substansen, og få et ordentligt resultat, der forbereder Danmark og Europa på den vigtigste opgave i dette årti: åbningen for Central- og Østeuropa.

Hvorfor så al det andet partifleri, Venstre-markeringer eller hvad der må være motivet bag Venstres ordførertale?

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det glæder mig at konstatere, at Venstres ordfører nu indrømmer, at regeringen har forhandlet korrekt ud fra de beslutninger, der er truffet tidligere.

Så vil jeg godt tilbage til det, fru Charlotte Antonsen ikke kommenterede, nemlig at Venstre for et år siden sagde, at alt det med beskæftigelse og miljø var bragesnak.

I dag har de andre 14 lande, i hvert fald de 13 af dem, accepteret, at det er det ikke. Det er overordentlig relevante emner, og på Dublin II-mødet blev der faktisk truffet en række beslutninger om det.

Er det ikke lidt underligt i dag at måtte konstatere, at Venstre for et år siden sagde, at det hele ville skride, hvis vi rejste disse spørgsmål, og i dag har vi faktisk kaldt solide gevinster hjem på disse områder, og projektet er ikke skredet? Det kunne jeg da godt tænke mig en kommentar til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, man kan jo sige, det er lidt ynkeligt med Venstre. En masse store ord og så viser det sig, at der ingenting er bag dem. Venstre bakker alligevel regeringens forhandlingslinje op, selv om det finder, at den overhovedet ikke duer.

Når situationen nu er den, at man står over for, at undtagelserne er det afgørende på regeringskonferencen, vil jeg godt spørge fru Charlotte Antonsen, om der så ikke i virkeligheden er to muligheder, nemlig at man enten kan opgive undtagelserne, som Venstre foreslår, eller at man må nedlægge veto mod de forslag, der angriber undtagelserne. Så må man nedlægge veto mod en overstatslig politik på det retlige område og mod, at Vestunionen og EU smelter sammen, for ellers kan man ikke i længden fastholde undtagelserne.

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, om vi er enige om, at for at der skal være konsekvens og sammenhæng i tingene, må man enten opgive undtagelserne eller nedlægge veto mod disse traktatændringer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er lidt overrasket over fru Pia Kjærsgaards synspunkt. Det er jo en notorisk sandhed, at Danmark er det land i Europa, der har de mest åbne grænser, og det må fru Pia Kjærsgaard da give mig ret i.